

's-Gravenhage, 16 december 1997

Het verzoek van de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij d.d. 22 oktober 1997 (kenmerk J.9711539) om in de Raad voor dierenaangelegenheden te overleggen over het ontwerp-Honden- en Kattenbesluit 19..

Betreffende bovengenoemd verzoek kan de Raad voor dierenaangelegenheden U het volgende mededelen.

De Raad verwijst allereerst naar de brief van zijn voorzitter d.d. 30 oktober 1997 (kenmerk RDA/97345/SB), waarin deze reeds aan U te kennen gaf, dat de Raad niet vóór 16 december bovengenoemd ontwerp-Besluit zou kunnen behandelen.

De Raad constateert dat met het onderhavige ontwerp-Besluit een belangrijke stap vooruit wordt gemaakt ten opzichte van het Honden- en Kattenbesluit 1981 in de regelgeving betreffende het bedrijfsmatig omgaan met honden en katten. Toch wil hij daaromtrent het volgende opmerken.

De Raad heeft uitvoerig gesproken over het bepalen van de scheidslijn tussen bedrijfsmatige en niet-bedrijfsmatige activiteiten. De vertegenwoordigers van de Dierenbescherming (DB) wensen de definitie van het begrip "bedrijfsmatig" niet alleen omschreven in de toelichting, maar ook opgenomen in de artikelen van het ontwerp-Besluit. Met uitzondering van de vertegenwoordiger van de Stichting voor Gezelschapsdieren, zouden alle leden van de Raad de betreffende definitie uitgebreid willen zien, door niet slechts normen te bepalen voor het maximale aantal nesten of jongen, maar ook voor het maximale aantal aanwezige volwassen dieren. De vertegenwoordiger van de Stichting voor Gezelschapsdieren pleitte ervoor, dat een uitzonderingspositie wordt geschapen voor de houder die de vastgestelde maxima overschrijdt, maar die kan bewijzen dat hij daarmee toch niet-bedrijfsmatige activiteiten ontplooit.

De Raad heeft zich er over verwonderd dat in het ontwerp-Besluit wel het bedrijfsmatig verkopen van honden en katten wordt geregeld, maar niets wordt gezegd over het kopen van de dieren. Naar de mening van de Raad dient ook dat laatste onder het Besluit te vallen.

De Raad acht artikel 14 uiterst moeilijk controleerbaar. Hij pleit daarom voor de permanente mogelijkheid voor elke hond om zich naar een individueel buitenverblijf te begeven. De vertegenwoordiger van de Stichting voor Gezelschapsdieren en andere leden zouden daarbij echter een uitzondering willen maken voor asiels en dierenpensions in stedelijke gebieden, waar de hinderwetvergunning grenzen stelt aan de geluidsoverlast voor de burens.

Naast het permanente buitenhok zou de Raad geregeld willen zien dat iedere hond, met name gedurende de periode van de opgroei, de kans krijgt om dagelijks te verblijven in een grote ren of speelweide. De Raad wil er in verband met dit laatste punt op wijzen, dat het verblijf op een speelweide uitgesloten lijkt door de tekst van artikel 5, lid 2, sub a.

Omtrent de behoefte van katten aan een buitenverblijf bestaat binnen de Raad geen eenstemmigheid. De DB, daarin gesteund door andere leden, wil ook voor katten een buitenverblijf. Andere leden erkennen weliswaar de territoriumbehoefte van katten, maar achten de behoefte aan een klein buitenverblijf niet bewezen. De Raad dringt aan op nader onderzoek op dit punt.

De Raad is van mening, dat voor katten die niet gezamenlijk zijn opgegroeid, groepshuisvesting uiterst problematisch is. Wanneer meer dan twee katten in één verblijf worden gehouden, zouden in dat verblijf in ieder geval geen monopoliseerbare objecten moeten voorkomen en zou de katten de gelegenheid moeten worden geboden om uit elkaars gezichtsveld te blijven.

In artikel 18, lid 1, wordt als plaats voor de micro-chip het midden van de linkerzijde van de hals aangewezen. De Raad acht het beter om in dezen een plaats tussen de punten van de schouderbladen aan te wijzen, zoals thans al algemeen in de praktijk aanvaard is.

In artikel 19, lid 3, wordt gesproken over een jaarlijkse enting. De Raad acht dit te star en meent dat de entingstermijn beter niet in het onderhavige Besluit, maar in een Ministeriële Regeling kan worden vastgelegd. Daarnaast zou de Raad in overweging willen geven om ook de ziektes waartegen geënt wordt niet in het onderhavige Besluit op te nemen, maar deze omwille van de flexibiliteit bij Ministeriële Regeling vast te stellen.

De Raad meent dat in artikel 19, leden 1 t/m 3, en in artikel 22, lid 3, de woorden “met een door onze Minister te bepalen vaccin” vervangen moeten worden door “met een vaccin tegen deze ziekte dat is geregistreerd ingevolge de diergeneesmiddelenwet”.

Tenslotte meent de Raad dat ook in dit besluit de gebruikelijke overgangstermijnen voor nieuwe huisvestingseisen niet mogen ontbreken.

De Voorzitter

De Secretaris

Prof.Dr. S.G. van den Bergh

Mr. H.G. van Waveren